

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2006) 4180 — final a Comisiei din 20 septembrie 2006, emisă în cauza COMP/F-1/38.121 — Racorduri. Prin decizia atacată reclamanta a fost obligată la plata unei amenzi pentru încălcarea dispozițiilor articolelor 81 TCE și 53 alineat (1) din Acordul SEE. În opinia Comisiei, în perioada 12 decembrie 1991-22 martie 2001, reclamanta a participat la o serie de acorduri pe piața racordurilor din cupru și din aliaje de cupru ce vizau fixarea prețurilor, a listelor de prețuri și a rabaturilor, la acorduri asupra mecanismelor de implementare a creșterilor de prețuri, la împărțirea piețelor și a clienților, precum și la schimbul altor informații comerciale.

În motivarea acțiunii, reclamanta invocă următoarele patru argumente:

În primul rând, se susține faptul că decizia încalcă prevederile articolului 23 alineat (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, pentru că pârâta a încălcat principiile esențiale relative la stabilirea cuantumului amenzii prin aprecierea eronată a cifrei totale de afaceri ce a stat la baza fixării cuantumului amenzii. În evaluarea presupusei încălcări a dreptului comunitar, pârâta a luat în calcul și cifra de afaceri a reclamantei relativă la racordurile de compresiune, deși reclamanta nu a participat niciodată la încălcarea regulilor comunitare în materia concurenței în privința racordurilor de compresiune.

În al doilea rând, reclamanta susține că pârâta a stabilit în mod eronat participarea reclamantei, respectiv durata acestei participări, la practicile comerciale ce încalcă prevederile articolelor 81 alineat (1) TCE și 253 TCE. În opinia reclamantei, pârâta nu a procedat la o evaluare detaliată a probelor, stabilind în mod eronat încălcările dreptului comunitar în materia concurenței puse în sarcina reclamantei.

Mai mult, reclamanta pretinde în subsidiar că pârâta a încălcat prevederile articolelor 81 alineat (1) TCE și 253 TCE, și prin stabilirea eronată a dimensiunii încălcării dreptului comunitar în materia concurenței avute în vedere în articolul 1 al deciziei.

În final, reclamanta învederează în subsidiar faptul că articolul 2 din decizia atacată încalcă prevederile articolului 23 alineat (2) din Directiva nr. 1/2003, pentru că pârâta a încălcat principiile esențiale relative la stabilirea cuantumului amenzii. Reclamanta susține în această privință că dispozițiile cuprinse în Liniile directoare privind calculul amenzilor ⁽²⁾ nu au fost respectate întrucât încălcarea dreptului comunitar a fost considerată ca deosebit de gravă, durata sa a fost greșit stabilită ceea ce a determinat sporirea bazei de calcul, iar circumstanțele atenuante nu au fost reținute.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a regulilor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 TCE (JO L 1, p. 1).

⁽²⁾ Liniile directoare privind calculul amenzilor aplicate în baza articolului 15 alineat (2) din Regulamentul nr. 17 și a articolului 65 alineat (5) din Tratatul CECA (JO 1998 C 9, p. 3).

Acțiune introdusă la data de 14 decembrie 2006 — Legris Industries/Comisie

(Cauza T-376/06)

(2007/C 42/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Legris Industries (Rennes, Franța) (reprezentanți: A. Wachsmann și C. Pommiès, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei [C(2006) 4180 final a Comisiei din 20 septembrie 2006 în cauza COMP/F-1/38.121 — Racorduri] precum și temeiurile pe care se fundamentează dispoziitivul acesteia, în măsura în care decizia obligă holdingul Legris Industries la plata unei amenzi prin angajarea răspunderii holdingului Legris Industries pentru practicile Comap care fac obiectul cauzei;
- autorizarea holdingului Legris Industries de a-și însuși înscrierile, concluziile și solicitările formulate de Comap împotriva deciziei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamantul solicită anularea în parte a Deciziei C(2006) 4180 final a Comisiei din 20 septembrie 2006, referitoare la o procedură de aplicare a dispozițiilor articolului 81 TCE (COMP/F-1/38.121 — Racorduri), privind existența unei serii de acorduri și de practici concertate pe piața racordurilor din cupru și din aliaje de cupru ce vizează stabilirea prețurilor, a listelor de prețuri și a cuantumurilor reducerilor de prețuri și a rabaturilor, a mecanismelor de coordonare a creșterilor de prețuri, alocarea piețelor naționale și a clientelei, precum și schimbul altor informații de natură comercială, în măsura în care decizia obligă holdingul Legris Industries la plata unei amenzi prin angajarea răspunderii acestuia pentru practicile fostei sale filiale Comap.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat următoarele:

În primul rând, reclamantul pretinde încălcarea de către Comisie a prevederilor articolului 81 TCE, prin angajarea răspunderii solidare a holdingului pentru prezumatele încălcări ale dreptului comunitar comise de către filiala Comap. Reclamantul pretinde că, susținând că deținerea de către reclamant a 100 % din capitalul filialei sale este suficientă pentru demonstrarea exercitării unei influențe determinante asupra acesteia din urmă, Comisia a încălcat principiul autonomiei juridice a filialelor și principiul

răspunderii personale în materia încălcării dreptului concurenței. De asemenea, reclamantul impută Comisiei comiterea de erori în drept, erori în fapt și erori evidente de apreciere, întrucât nu a putut aduce probe care să permită declararea exercitării de către holdingul Legris Industries a unei influențe determinante asupra Comap.

În plus, reclamantul acuză Comisia de comiterea de erori în drept, întrucât nu a respins elementele de probă propuse de către reclamant pentru dovedirea autonomiei Comap, mai cu seamă în ceea ce privește stabilirea și gestiunea politicii sale comerciale. Reclamantul pretinde că a demonstrat faptul că nu transmitea instrucțiuni către Comap cu privire la modalitatea de acțiune pe piață, că nu deținea decât un rol de supraveghere financiară fără să exercite prerogative în materie bugetară asupra filialelor și că filiala în cauză avea acces la surse de finanțare proprii. Reclamantul deduce că dovada simplei legături în materie de deținere a capitalului social și consecințele directe ce derivă din aceasta, reținute de Comisie, în opinia reclamantului, ca fundament pentru angajarea răspunderii pentru faptele filialei, nu sunt suficiente pentru demonstrarea exercitării unei puteri reale de decizie asupra filialei.

Acțiune introdusă la data de 14 decembrie 2006 — Comap/Comisie

(Cauza T-377/06)

(2007/C 42/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comap (Lyon, Franța) (reprezentanți: A. Wachsmann și C. Pommiès, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei [C(2006) 4180 final a Comisiei, din 20 septembrie 2006 în cauza COMP/F-1/38.121 — Racorduri], precum și a motivelor pe care se întemeiază dispozitivul, în măsura în care această decizie condamnă Comap pentru alte perioade decât cea cuprinsă între decembrie 1997 și martie 2001, perioadă pentru care Comap nu contestă faptele expuse de Comisie;
- reformularea articolelor 1 și 2 și a motivelor pe care se întemeiază acestea, reducând cuantumul amenzii de 18,56 milioane de euro aplicate societății Comap;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea parțială a deciziei C(2006) 4180 final a Comisiei, din 20 septembrie 2006, referitoare la o procedură de aplicare a articolului 81 CE (COMP/F-1/38.121 — Racorduri), privind mai multe acorduri și practici concertate pe piața racordurilor din cupru și din aliaj de cupru având ca obiect fixarea prețurilor, stabilirea unor liste de prețuri și a valorii reducerilor și a risturnelor, punerea în aplicare a unor mecanisme de coordonare a creșterilor de preț, repartizarea piețelor naționale și a clientelei, precum și schimbul de alte informații comerciale, în măsura în care această decizie condamnă Comap pentru alte perioade decât cea cuprinsă între decembrie 1997 și martie 2001, perioadă pentru care Comap nu contestă faptele expuse de Comisie. În subsidiar, aceasta cere o reducere a cuantumului amenzii care i-a fost aplicată prin decizia atacată.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta invocă motivele următoare.

În primul rând, aceasta invocă încălcarea articolului 81 CE de către Comisie, care a comis erori de drept, erori de fapt și erori manifeste de apreciere atunci când a considerat că înțelegerea presupusă a continuat și după anchetele la fața locului făcute de Comisie în martie 2001, până în aprilie 2004.

În al doilea rând, reclamanta pretinde că articolul 81 alineatul (1) CE și articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ au fost încălcate de Comisie prin faptul că nu a recunoscut că, neputând aduce proba practicilor anticoncurențiale, infrațiunea pretinsă a fost întreruptă pe durata unei perioade de 27 de luni, cuprinse între septembrie 1992 și decembrie 1994, astfel încât faptele anterioare lunii decembrie 1994 erau prescrise, conform reclamantei, în momentul deschiderii anchetei de către Comisie în ianuarie 2001.

În subsidiar, reclamanta invocă încălcarea articolului 81 alineatul (1) CE și a articolului 23 alineatul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, precum și a Orientărilor privind procedura de aplicare a amenzilor ⁽²⁾ și a Comunicării privind clemența ⁽³⁾ prin faptul că regulile de determinare a amenzii nu au fost respectate de către Comisie. Reclamanta invocă încălcarea de către Comisie a principiului proporționalității și a principiului egalității de tratament prin aceea că, la determinarea amenzii fixate pentru Comap, cuantumul de bază ar fi, conform reclamantei, prea ridicat raportat la cuantumul de bază fixate pentru alte întreprinderi condamnate prin decizia atacată, în ciuda poziției lor concurențiale similare cu poziția avută pe piață de către reclamantă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a regulilor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, JO L 1, p. 1.

⁽²⁾ Orientări privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO, JO 1998 C 9, p. 3.

⁽³⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea față de amenzi și reducerea amenzilor în cauzele privind cartelurile, JO C 45, 2002, p. 3.